

MOD

I sommeren 45 sad der i klitterne i Vestjylland 5-6 ledende medlemmer af modstandsbevægelsen. Krigen var forbi i Europa, og de så tilbage på de år, de havde været engageret i kampen mod nazismen. De talte om, hvor hunderød de havde været stort set det meste af tiden. De handlede med største risiko for deres liv, men de valgte at handle alligevel. På trods af deres enorme og velbegrundede frygt.

I de her dage er det ekstra relevant at overveje, hvad mod er. Mod er ikke det samme som ikke at være bange. Mod er ikke en følelse, men en indstilling. Mod er at yde frygten modstand. Angsten er betydeligt sværere at overvinde, her er modet det, der skal til, for blot at fortsætte livet.

Op gennem historien har der været mange eksempler på modig adfærd. Ikke alle former for mod er gavnlige. Overmod og dumdristighed er det for eksempel sjældent. Nogle gange er det vanskeligt at skelne mellem mod og overmod. Men mod i den positive betydning indebærer, at man ikke går under, når omgivelserne bliver truende. Hvis man véd, hvad man lever på, kan der dybest set komme, hvad der vil. Holocaustoverleveren og psykiateren Viktor Frankl citerer et sted Nietzsches ord: "Den, der ved, hvorfor han lever, kan bære næsten et hvilket som helst hvordan".

I kristendommen er det dybeste grundlag for mod menneskets tilhørsforhold til Gud. At du er Guds. I dåben siges det ikke, at nu kan der ikke ske noget ondt, men det siges, at nu er det tegnet for dåbsbarnet eller den voksne døbt at man tilhører Gud. Dermed kan der komme, hvad der vil. På det tilsagn kan vi leve og handle. Vi bygger ikke vores liv på kvaliteten af vore egne præstationer, men på nåden og barmhjertigheden. Det er udgangspunktet. På det grundlag skal vi leve og handle. Også når vi ikke kan finde trygheden.

Det værste man kan gøre i utrygheden er at betragte sin egen utryghed. Hold dig til Guds løfter og hans barmhjertighed. Det er på dét, du skal virke og leve. Forhold dig til din situation, ikke kun til din reaktion. Vær, hvad du er, så du ikke kommer til at tro, at mod er at lade som om, man er modig. Det er blot forstillelse. Gå til Gud med din frygt, hvis du har den. Men lad dig ikke fange og styre af frygten.

I Thorsminde ligger en af landets mindste kirker, som samtidigt er en af de mest betagende i al sin enkelthed. Kirken er bygget i en tidligere redningsstation. Mere velgørende symbolsk bliver det næppe. Og hen over døren, så man ser det, når man går ud, står ordene: "Jeg vandrer for Herrens åsyn, udi de levendes land". Ordene stammer fra salme 116 i Det Gamle Testamente. De står i en kirke i et fiskersamfund, som altid har vidst, at livet kan være farefuldt. Gennem århundreder har de ord givet folk mod på livet, ikke bare i kirken i Thorsminde, men overalt hvor de gennem tiderne er blevet hørt. De er nogle af de mest trøsterige ord, jeg kender. Navnlig i tider som denne.

Så hold ud.

Mikkel Wold
Sognepræst